

MIAJ

MÅNADSBREV FRÅN DET
MODEVETENSKAPLIGA STUDIERÅDET.

Ord från ordförande.

Sista månadsbrevet för oss. Det känns, som jag skrev i förra månads upplaga, både lite sorgligt och väldigt skönt. Men nu är det verkligen det sista månadsbrevet och jag blir nästan lite rörd när jag tänker på hur vi har utvecklat och skalat upp det under året. Månadsbrevet är mitt hjärteprojekt med moderådet och något som jag hoppas och tror kommer förvaltas med lika stort kärlek av det tillträdande rådet.

Nog med nostalgi. Sommaren står för dörren och med den välförtjänt ledighet för många av oss, men också jobb, kanske kurser, kanske praktik. Oavsett tycker jag att sommaren är den minst intressanta årstiden vad gäller kläderna. Jag, och säkert många med mig, går i ungefär samma plagg hela juli och augusti. Det är i september det blir intressant igen. Men ännu är vi inte i sommarens klädleda här! Nej nej, innan dess ska vi tillsammans med Maja Morenius avhandla hur den (mestadels amerikanska) kändiseliten tolkade MET-galans tema, Johanna Boman skriver om Filippa Ks nya estetiska profil; Tilde Malm har intervjuat Elina Gunnarsson som är personen bakom instagramkontot @omgwowcoolt och jag själv har suttit vid morgonkaffet och funderat över hur mycket kläder egentligen borde kosta.

Dessutom är det stadsutställning i Helsingborg under större delen av juni! Under Campus Helsingborgs Our Future City, som är Lunds Universitets bidrag till H22, kommer jag tillsammans med Gabriella Edman leda ett panelsamtal kring modets hållbarhet. Vi kommer framför allt att tala om huruvida mode över huvud taget kan bli hållbart, vems ansvar det är och om modet skulle kunna överleva en sådan eventuell omställning. Detta kommer vi göra tillsammans med Carys Egan-Wyler som forskar bland annat på konsumtion, Philip

Warkander som vi ju alla känner till från vår egen utbildning; Helena Skoog som är frilansande mode- och designjournalist samt Jennie Rosén, VD för Swedish Fashion Council. Det hela äger rum den åttonde juni klockan tolv på Campus innergård och kommer dessutom att streamas live. Obligatorisk närvaro för alla som vill lyssna på intressanta tankar och reflektioner om modets omedelbara och senare framtid!

Samtidigt som det är viktigt att blicka framåt måste man ha rötter, tror jag. Det är av den anledningen som vi läser så mycket historia – strävan efter kunskap bör gå både bakåt och framåt i tiden. Mina morförelärdar bodde i Borås under avvecklingen av den svenska TEKO-industrin och har berättat om hur det var att se stora delar av den försvinna i princip över en natt. Nu finns det en dokumentär om hur det gick till på Svt Play. Jag tycker att det är extra intressant eftersom mindre produktioner och [fabriker börjar knoppa i Sverige igen](#), som Diemond, Rave Review och Re:make.

Så. Nu vill jag avsluta det här på ett härligt och coolt sätt och kommer med största sannolikhet att misslyckas till 100 procent. Jag vill säga tack för alla hejarop, alla bidrag och fina texter och idéer, både till månadsbrevet och till rådet i stort under året som gått. Jag har tyckt att det har varit så roligt att få vara ordförande och jag är så stolt över vår utbildning och alla studenter som går den. Låt oss fortsätta att hylla den, låt alla veta vilka de har att göra med ute i arbetslivet sedan! Nu lämnar jag med varm hand över till den nya ordföranden Jenny Ingelsten och resten av det nya rådet – ta dem med storm!!!

Er, för sista gången

Innehåll

01	ORD FRÅN ORDFÖRANDE
04	HUR NY ÄR DEN NYA ERAN FÖR FILIPPA K?
07	TRE KORTA
08	KLÄDERNA BLIR DYRARE – VARFÖR VAR DE INTE REDAN DET?
09	THE MET GALA
10	TILDES NYÅRSLÖFTE
12	ORD FRÅN BLIVANDE ORDFÖRANDE
13	TACK FÖR OSS!

CHEFREDAKTÖR

Alva Nyblom

ART DIRECTOR

Filippa Trajkovski

SKRIBENTER

Maja Morenius

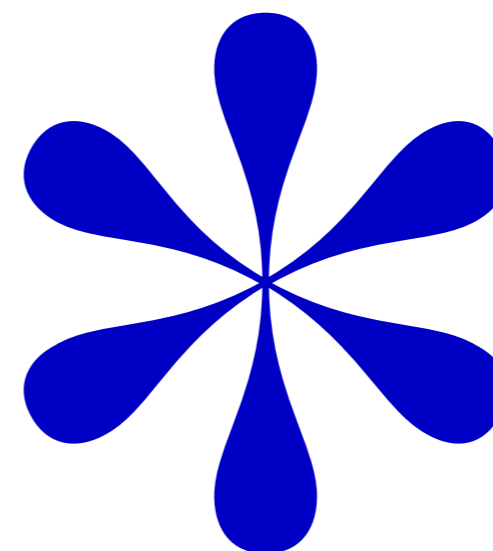
Johanna Boman

Jenny Ingelsten

Tilde Malm

Alva Nyblom

Filippa Trajkovski

Månadsbrevet från det Modevetenskapliga studierådet är en samling fristående texter av studenter vid Modevetenskapliga programmet vid Lunds Universitet. Det skickas varje månad ut till studenter vid Lunds Universitet och prenumeranter. Vi är otroligt stolta och glada över att kunna samla moderådets tankar och åsikter i ett och samma utskick, och hoppas kunna inspirera och presentera lite av den kunskap utbildningen på Lunds Universitet ger oss. Med det sagt är alla åsikter och rekommendationer som framförs skribenternas egna och på inget sätt kopplade till det Modevetenskapliga programmet vid Lunds Universitet.

För frågor vänligen kontakta ordförande Alva Nyblom på studieradmov@gmail.com.

Hur ny är den nya eran för Filippa K?

av Johanna Boman

Jag såg för fyra dagar sedan att min gamla chef från Filippa K hade delat ett inlägg på LinkedIn.

"A new era of Filippa K begins"

Jag läste i januari att tysk-finska Liisa Kessler - senast på YSL - hade tagit rodret som ny Creative Director för Filippa K. "Spännande" tänkte jag och grubblade inte mer på det. Liisa har tillbringat större delen av sin karriär med att designa för ledande parisiska modehus som Chloé, Y/Project, Lanvin och nu senast Saint Laurent. Nu när jag såg hennes första kampanj för det svenska minimalistiska märket, förstod jag att det kommer att betyda mycket för Filippa K, som i mina ögon under flera år försökt ta sig tillbaka till glansdagarna -93 och framåt. Jag har också märkt att man internt kämpat för att hålla sig relevanta.

Debutkampanjen med de 90-talsinspirerade badkläderna visar fem modeller, som för märkets identitet är typiska kroppar,

uppe i den frusna tundran i norra Sverige. Kampanjen, som är en hyllning till vår svenska tradition av isbad, påminner om den som Absolut Vodka hade i samarbete med Versace på ishotellet i Jukkasjärvi 1997. Kanske är en medveten tillbakablick även till 90-talets historia kring svenskt mode och inte bara Filippa K:s glansdagar?

Liisa Kessler, som nu tar över efter Filippa Knutssons korta åter-inhopp som Creative Director, har själv personliga minnen av varumärket från glansdagarna på 2000-talet. Kessler och teamet har satt upp uppdraget att försöka definiera skandinavisk minimalism och förstå vad den betyder idag, och på så vis hoppas de kunna göra varumärkets populärt även utanför Europa. De vill även förändra stämpeln som ibland sätts på skandinavisk, minimalistisk design:

"I feel like sometimes people nowadays associate Scandinavian fashion a bit with being too basic, and I think this is not at all the case. It's really about finding the essence, and the beauty of the essence."

Filippa K har alltid varit ett skandinaviskt, minimalistiskt märke med många beundrare. De har lagt krut på stora kollektioner de senaste åren och provat sig fram men har internt, enligt mig, känt att en större förändring behövt hända. Därav kommer rebrandingen inte som någon större chock.

Efter att ha jobbat på Filippa K i fyra år tycker jag att problemet med deras fortsatta kollektioner och "rebranding" är att det fortfarande inte är särskilt inbjudande. De har inte någon tillåtande kultur när det gäller vilka kroppar som visas upp, vilket kan försvåra företagets frammarsch under 2020-talet. Dock får man komma ihåg att företagets grund vilar på att göra kläder för

petite kvinnor vilket gör att de trots rebranding behåller sin identitet - men är just den aspekten av deras identitet värd att behålla?

Eftersom att målet med en rebranding är att antingen visa på en ny identitet eller skapa en ny image undrar jag vad som kommer att dyka upp i närmaste framtiden från Filippa K. De har raderat allt tidigare content från sin Instagram samt förändrat loggan för att poängtera att detta verkligen är en nystart.

Återstår att se om märket kan rida på vågen av 90-talsnostalgi, eller om de små kropparna kommer lägga fällben för dem.

Att se på...

Made In Sweden – textilindustrin som försvann är en dokumentär på Svt Play om hur det svenska modeunderret kom att grundas. Mycket sevärd – inte minst för att påminnas om att textil- och klädproduktion faktiskt har kunnat göras lokalt.

Invisible Seams – “Whenever there are stories about ateliers, it’s often a very romantic European view,” Chan says. “When we mention Asian seamstresses, we think cheap labor, or fast fashion. In my day to day I’ve worked with Asian seamstresses who are just as good if not better than their European counterparts!” – Jodie Chan.

Det säger Jodie Chan, som tillsammans med regissören Jia Li ligger bakom dokumentären som vill förändra hur vi ser på kvinnorna bakom arbetet och berättar historien om åtta asiatiska sömmerskor i New Yorks *Garment District*.

Besök vi gjort...

Southern Sweden Design Days – i Malmö anordnades för andra gången den internationella designfestivalen för arkitektur, design och konsthantverk. Inspirerande och ett måste nästa år för er som missade!

För blivande studenter...

Är du en av de som kommer att börja studera modevetenskap i höst? Välkommen!!! Du kommer att få en massa matnyttig information både från programmet och från moderådet när det beger sig, men redan nu vill vi tipsa om att du kan vara med under *Agoras Novischveckor*. Eftersom vi i moderådet inte själva anordnar några nollningar så får vi vara med på Agoras, som är våra studentföreningskolleger. Missa inte chansen att knyta kontakter och ha roligt innan terminsstarten, både med de som pluggar service management och med dina egna klasskompisar!

3 korta från våra skribenter:

Kläderna blir dyrare – varför var de inte redan det?

av Alva Nyblom

På Ekot härom morgonen hörde jag att [bomullspriserna går upp](#), vilket kan göra att priserna på kläder kan stiga med så mycket som 20 procent. Det fick mig att höja på ögonbrynen och fnysa till. Jag tycker verkligen att priset på kläder är på tok för lågt och borde höjas, men inte på grund av dyrare råvaror. Jag undrar varför ingen med nykter blick stirrat på kostnaden av arbetet som ligger bakom största delen av alla kläder och utbrustit "hallå, vet ni vad? Priserna borde gå upp 20 procent eftersom värdet på människors tid har gått upp i takt med inflationen. Allting har ett pris – om inte jag betalar det kommer någon annan att göra det. Nu kräver vi högre löner." Undrar hur bifallet skulle sett ut då – skulle det presenteras med lika stor saklighet och ekonomisk kyla som när bomullspriserna går upp?

THE MET GALA - IN AMERICA: AN ANTHOLOGY OF FASHION.

av Maja Morenius

Tror ingen har missat månadens största modehändelse - The Met Gala. Det här är första gången det hållits en tvådelad utställning på temat amerikanskt mode. Del ett hölls i september förra året där temat var In America: A lexicon of fashion. Nu var det dags för utställningens andra del med temat In America: An Anthology of Fashion. Klädkoden var Gilded Glamour, ett uttryck myntat av författaren Mark Twain som hänvisar till storheten i Gilded Age New York, tidsperioden mellan år 1870 och 1890. Han menade att denna tidsperiod kännetecknades av ett oöverträffat välstånd, en kulturell förändring och industrialiseringen i Amerika. Personligen var jag väldigt taggad på att se alla de stora, fluffiga och eleganta klänningarna som skulle återspegla temat - dessvärre blev jag besviken över galabesökarnas försök till att förkroppsliga storhetstiden. Trots det ikoniska ögonblicket med Kim Kardashian klädd i Marilyn Monroes klänning från John F. Kennedys 45:e födelsedag år 1962, var det inte riktigt rätt i tiden, något som återkom under hela galan. Men jag har såklart några favoriter.

Laura Harrier i en H&M-klänning tillsammans med smycken från David Yurman.

Älskar. Hennes fina klänning designad av H&M speglade ändå temat samtidigt som den utstrålade skandinavisk minimalism och modernitet. Klänningens form ger elegans tillsammans med dess material, pärlhalsbandet och operahandskarna. Helt klart min favorit.

Caroline Trentini i Danielle Frankel.

Vet inte ifall det är ombréeffekten på hennes klänning, skinnhandskarna, det stora dekolletaget eller allt tillsammans men wow. Den ljusblåa tillsammans med det bruna var verkligen något som passade henne perfekt.

Kaia Gerber i Alexander McQueen.

Trots att Kaia kanske inte riktigt förstod temat blev jag extremt tagen av denna look. Kombinationen av den glittrande och gyllene Alexander McQueen-klänningen, pärlhårsklämmorna och det långa livet var något alldeles extra.

Paloma Elsesser i Coach.

Palomas pärlrosa klänningen i kombination med hennes hudton blev något alldeles extra i mina ögon. Allt ifrån hennes mörkbruna hår, hennes enkla och samtidigt eleganta klänning tillsammans med det massiva pärlhalsbandet gjorde henne till en av mina favoriter.

Tildes nyårslöfte – intervju med Elin Gunnarsson

@omgowcoolt

Omgowcoolt tänker jag när jag tittar in på instagramkontot med samma namn. Bakom de färgsprakande och lekfulla kreationerna finns 19-åriga Elin Gunnarsson från Linköping. Här berättar hon var idén till hennes skapande föddes, hur det kommer sig att hon endast arbetar med återvunna material och var hon hämtar sin inspiration ifrån.

Hur kom det sig att du började att designa kläder?

Intresset för kreativitet, form och färg har alltid funnits hos mig, men att sy och designa mina egna kläder kom via systöjden i mellanstadiet. Det intresse för mode som jag hade redan då ledde fram till många idéer och till slut bestämde jag mig för att köpa en egen symaskin. Så sedan år 2019 har jag skapat kläder på egen hand.

Var hämtar du din inspiration ifrån?

Sociala medier är min främsta inspirationskälla, men självklart hjälper även vardagslivet till när det kommer till idéer. Att bara gå ut på stan kan ge hundra nya idéer via människor, platser eller föremål. Jag skulle säga att jag använder mig mest av Pinterest för att bli inspirerad av nya stilar och plagg. Instagram och Tiktok är även bra plattformar att både dela med sig och låta sig bli inspirerad av andra kreatörer.

Hur skulle du beskriva din stil och dina plagg? Om jag fick välja ett ord att beskriva min stil med skulle det vara "lekfull". Jag gillar det anorlunda och plagg som man bara inte kan slita blicken från. Om det kommer via färger eller former varierar, men det ska i slutändan vara roligt att bära kläderna. Mitt stora fokus ligger även på hållbarhet, vilket gör att jag inte använder någon nyproduktion i mina kreationer. Det materialet som används köps endast in från secondhand butiker eller andra typer av återvinningsalternativ. Så mina ledord blir nog därför lekfullhet och hållbarhet.

Du säger att du endast arbetar med återvunna material – hur blev det så?

Jag har så länge jag kan minnas varit intresserad av – och engagerad i – en hållbar livsstil. Att slå ihop det med mitt modeintresse blev därför helt naturligt. Jag tycker att om man har möjlighet att undvika nyproduktion, så ska man göra det. Att handla secondhand var något jag började med tidigt och insåg snabbt hur mycket material det faktiskt finns där. Så jag använder mig av återvunna material både för mitt samvete och för planeten. Jag måste också säga att det är lite spännande att leta tyger secondhand, det eftersom att man aldrig riktigt vet vad man hittar.

Hur kom det sig att du började att sälja dina kreationer?

Jag har sen lång tid tillbaka sålt de kläder jag har rensat ut på olika loppisar eller appar. Till en början dokumenterade jag endast min design på Instagram, men när jag fick förfrågningar på om jag sålde mina kreationer, blev det naturligt att börja sälja det jag skapade.

Vad händer närmast för dig?

Hm! Jag vill fortsätta skapa och kanske även plugga vidare inom modedesign. Det finns så mycket möjligheter inom det hela, så jag har ingen strikt plan utan tar det nog lite som det kommer. Att fortsätta att designa och sy är något jag är helt säker på att jag vill fortsätta med och en dröm är att bli egenföretagare eller designer inom modebranschen i framtiden.

Slutligen, om du fick skapa kläder åt vem som helst – vem skulle det vara?

En dröm är att se mina kläder på röda mattan eller varför inte i en musikvideo eller film. Jag har många idoler men vill gärna klä någon med en inspirerande klädstil och personlighet. Daniela Rathana, Hedda Stiernstedt och Felicia Takman står definitivt högt upp på listan!

PS. Ni hittar Elins kreationer på Instagram samt Plick under namnet @omgowcoolt.

Ord från blivande ordförande.

Hej kära läsare. Tänka sig att vi står inför en stundande sommar, så härligt det är. Jag hoppas innerligt att du som läser har haft ett underbart läsår och stort grattis till alla som tar examen. Jag är så förväntansfull på allt som sommaren har att erbjuda. Tänka sig att få gå på varma stenblock längs med ett glittrande hav och känna sommarens vindar mot kinden. Kanske hör man Thomas Ledin ur någons högtalare mitt bland fiskmåssorlet. Som vi längtar!

Mode hörni, vårt favoritämne här på Modevetenskapliga Studierådet. Det första jag tänker på när detta begrepp kommer på tal är ett identitetsskapande i en kreativ frihet. Vi är alla människor som går runt bland andra människor. Vi känner och vi tänker och vi har alla vår alldeles egna färgstarka personlighet. Hur fantastiskt är det då inte att mode kan vara ett utav många sätt att uttrycka sin identitet på, och att detta uttryckssätt är fritt fram att vrida och vända på från dag till dag.

Mitt namn är Jenny och jag kommer ha den stora äran att ta över ordföranderollen från vår fantastiska Alva inför nästkommande läsår. Självklart ser jag fram emot detta otroligt mycket för inte bara ska vi fortsätta vårt fina arv som vi nu har i Modevetenskapliga Studierådet, men vi ska också förvalta detta arv med kärlek. Månadsbrevet kommer utvecklas och roliga events kommer planeras för alla modevetare, men även för allmänheten. Teamet som kommer utgöra ledningen under hösten är så glada att få sätta igång och hitta på nya och roliga saker. Klädbyttardagar och workshops i re-design står bland annat på agendan, så kul allt ska bli!

Men innan dess får vi alla se till att ha en riktigt härlig sommar så återkommer vi med nästa månadsbrev i september!

Jenny Ingelsten
Blivande ordförande

Tack för oss!

Ni hittar oss på

Instagram: [@modevetenskap_lu](#)
Facebook: [Modevetenskapliga Studierådet](#)
Mail: studieradmov@gmail.com